इदमुच्छ्वसितालकं मुखं तवविश्रान्तकथं दुनोति सर्गः ८
मां। निशि सुप्तमिवैकपङ्कजं विरताभ्यन्तरष
ट्पदस्वनं॥ ५३॥ तदपोहितुमर्हसि प्रिये प्रतिबो
धेन विषादमाशुमे। ज्वलितेन गुहागतं तमस्तु
हिनाद्रेरिवनक्तमोषधिः॥ ५४॥

इदमिति। तवेदं मुखं मां दुनोति तापयति किं० मुखं उच्छ्वसिताश्चलिता अलकाः केशा यस्मिन् तत् पुं किं० मुं विश्रान्ता निवृत्ताः कथा वार्त्ता यस्मिन् तत् किमिव एकं पङ्कजं कमलमिव किं० पङ्कजं निशिरात्रौ सुप्तं निमीलितं पं किं० पं विरतो निवृत्त आभ्यन्तराणामन्तर्व्वर्त्तिनां षट्पदानां भ्रमणां स्वनः शब्दो यस्मिन् तत् ॥ ५३॥ तदिति। हे प्रिये तत्तस्मात्कारणात् त्वमाशु शीघ्रं प्रतिबोधेन ज्ञानेन मे मम विषादं खेदमपोहितुं निवारयितुमर्हसि युज्यसे का केन किमिव ओषधिस्तृणज्योतिराख्या नक्तं रात्रौ ज्वलितेन प्रकाशेन तुहिनाद्रेर्हिमालयस्य गुहायां गतं प्राप्तं तमोन्धकारमिव॥ ५४॥